

موضع کشورهای اروپایی در برابر تهدیدهای ایران

در نخستین واکنش‌ها در برابر سخنرانی محمود احمدی نژاد، رسانه‌های آمریکا سخنان او را با صفات «پرخاشگر»، «مصالحه‌ناپذیر»، «تهدیدآمیز» و حتا «خشمگین» توصیف کردند.

احمدی نژاد برای اثبات اینکه ایران هرگز خواهان داشتن سلاحهای اتمی نیست دو ضمانت داد: یکی اصول اعتقادی و دینی اش که بر اساس ادعای آقای احمدی نژاد، اجازه نمی‌دهد رژیم اسلامی دارای سلاح اتمی باشد. دوم اینکه کشورها و سازمان‌های بی طرف می‌توانند در تولید نیروی هسته‌ای با ایران همکاری کنند تا از این طریق فعالیت‌های ایران در معرض واری و نظارت جهانی قرار گیرد. این دو ضمانت برای کشورهای غربی به ویژه آمریکا نمی‌تواند کافی باشد زیرا از یک سو مراجع دینی و فقهی اسلام هیچگاه حکم قاطعی در مورد حرام بودن بمب اتمی نداده‌اند و طی بیست سالی که رژیم ایران در خفا و پنهانی، با استفاده از بازار سیاه قاچاق تکنولوژی هسته‌ای، در صدد ساختن رآکتورهای نظنر بود، اصول دین را مانعی برای هدف‌های اش نمی‌دید. دیگر اینکه تجربه کره شمالی به آمریکا آموخته که کشوری می‌تواند نخست با استفاده از پیمان‌های بین‌المللی به طور قانونی به تکنولوژی تولید سوخت هسته‌ای دست پیدا کند و سپس با آمادگی کامل برای تولید بمب، عضویت اش را در این پیمانها ملغا کند و از زیر نظارت بین‌المللی خارج شود، یا مانند صدام حسین هرگاه که بخواهد ناظران بین‌المللی را از کشور اخراج کند. آقای احمدی نژاد در مصاحبه‌ای با «نیوزویک» این هفته به صراحت گفت مشروعیت رژیم اسرائیل را نیز به رسمیت نمی‌شناسد. او در سخنرانی دیروزش تهدید کرد چنانچه قدرتی سعی کند با زبان ارباب و زور خواسته اش را به مردم ایران تحمیل کند، دولت ایران به کُل در سیاست‌های هسته‌ای اش تجدید نظر خواهد کرد. او توضیح بیشتری در مورد این تهدید نداد اما دولت بوش بدون شک در کارزار دیپلماتیک آینده اش بر همین تهدیدها انگشت خواهد گذاشت.

این هفته دولت ایران تهدید کرد چنانچه سازمان بین‌المللی انرژی اتمی بخواهد که پرونده ایران را به شورای امنیت بفرستد، ایران جلوی بازرسی تأسیسات اش را توسط این سازمان خواهد گرفت و همزمان کار غنی کردن اورانیوم را هم از سرخواهد گرفت. دو کشور عضو شورای امنیت، روسیه و چین نیز از موضع ایران دفاع کردند. این تهدیدها و فشارها باعث شد که آمریکا و اروپا عقب‌نشینی کنند و در لحظه

کنونی اقدامی برای کشاندن ایران به شورای امنیت نکنند. اما این سکوت و عقب نشینی تا چه زمانی ادامه پیدا خواهد کرد؟

دیروز بیانیه ای مشترک به قلم یوشکافیشر، جک سترا، فیلیپ دوستبلازی وزرای خارجه آلمان، بریتانیا و فرانسه و نیز خاویر سولانا نماینده ارشد اتحادیه اروپا، در روزنامه «والستریت جورنال» انتشار یافت که به روشنی نشان می دهد صبر کشورهای اروپایی به پایان خودش نزدیک می شود. در این بیانیه که زبان صریحی دارد گفته می شود طبق مقررات سازمان بین المللی انرژی اتمی، ایران می بایست دو سال پیش به شورای امنیت ارجاع داده می شد، یعنی همان زمان که فاش شد این رژیم پنهانی به ساختن تسهیلات غنی سازی اورانیوم و تولید پلوتونیوم دست زده و همچنین به خاطر اینکه ایران تا همین امروز هم مشغول ساختن موشک های بالیستیکی است که قادرند کلاهک اتمی حمل کنند. بیانیه ادامه می دهد که اروپا در عوض تصمیم گرفت به ایران این فرصت را بدهد که اثبات کند برنامه اش صلح آمیز است. اما رییس جمهور ایران اکنون به زبان تهدید روی آورده و غرب را متهم به «آپارتاید هسته ای» می کند. اگر ایران به همین روال ادامه دهد تمامی آسیای مرکزی و خاورمیانه ناامن خواهد شد، کشورهای دیگر منطقه نیز در صدد کسب نیروی هسته ای بخواهند آمد و پیمان منع گسترش سلاحهای هسته ای به سختی آسیب خواهد دید.

نمایندگان اتحادیه اروپا استدلال می کنند که برخلاف ادعای ایران، این نزاع میان کشورهای پیشرفته و کشورهای توسعه نیافته نیست. هیچ کس قصد ندارد ایران را از داشتن نیروی هسته ای برای تولید برق محروم کند. اما پایگاههای تولید سوخت اصفهان و نطنز توجیه اقتصادی ندارند. ایران هنوز دارای هیچ نیروگاهی نیست که بخواهد از این سوخت استفاده کند. تنها نیروگاه همان است که روسیه قرار داد ساختن اش را بسته و تحت همان قرارداد موظف است تا ده سال سوخت آنرا هم فراهم کند. علاوه براین، روسیه پیشنهاد داده که برای درازمدت، در طی طول عمر این نیروگاه، سوخت آنرا تضمین کند. مهمتر اینکه اروپا اطمینان داده که تلاش خواهد کرد سوخت ایران را برای تولید برق فراهم کند. هم اکنون سی و یک کشور دارای رآکتورهای هسته ای هستند بدون آنکه خودشان سوخت هسته ای را تولید کرده باشند، که ثابت می کند استفاده صلح آمیز از نیروی هسته ای، نیازمند داشتن تکنولوژی غنی سازی اورانیوم نیست.

به این ترتیب نمایندگان اتحادیه اروپا معتقداند که ایران قبل از آنکه بخواهد نیروگاههای هسته ای داشته باشد با شتاب بسیار می خواهد به سوخت هسته ای دست پیدا کند و با همان شتاب نیز به تولید و گسترش

موشکهای بالیستیکی با قابلیت حمل کلاهک اتمی پرداخته است و این مسیری است که با اهداف صلح
آمیز مغایرت دارد.

عبدی کلانتری - نیویورک